

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — **Inserati:** Šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — **Velja za Ljubljano** v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatelj na dom velja mesečno 9 kr. več. **Po pošti velja** za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 221.

V Ljubljani v torek, 29. septembra 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z oktobrom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, na naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	5.—
„ četrt leta	2-50
„ en mesec	—85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	3.—
„ četrt leta	1-50
„ mesec	—50
za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Prestolni govor.

V soboto 26. t. m. otvoril se je državni zbor z običajnim sijajem in bleskom. Navdušeno pozdravljan od obeh zbornic, zbranih na cesarskem dvoru, spregovoril je presvetli vladar pomenljivi prestolni govor ter v njem razvijal načela, po katerih se bode ravnala vlada njegova. Spoštljivo se klanjajo avstrijski narodi tej izjavi, katero so čuli z vzvišenega mesta. Saj se je med njimi navzlic vsem strankarskim borbam živo ohranil staroavstrijski duh dinastične zvestobe in udane ljubezni do državne ideje, katera veže in združuje vse članove prostranega našega cesarstva!

Znamenita izjava, katera se je prečitala obema zbornicama minulo soboto, odlikuje se po neki

posebni trezni stvarnosti. Zamán iščeš v njej visokoletajoče, a naposled vender le nejasne besede, premišljen je vsak stavek, pomenljiv vsak posamezni izraz. Program za delovanje državnega zbora, v kolikor je zavisno od vladne inicijative — vsebina je prestolnemu govoru!

In ta program obseza vse raznovrstne funkcije umetno sestavljenega državnega aparata. V političnem razvoju moderne države je utemeljeno, da se obseg državne ideje vedno bolj širi, vsebina njena pa vedno bolj napolnjuje. Slovo smo dali praznemu in votlemu državnemu pojmu, kojega je proglasila koncem preteklega stoletja Adam Smithova teorija in ona „liberalna“ šola, katera se je krčevito oklenila Smithovih nauk. Prepričanje, da je dobro urejeno gospodarstvo v državi jedina podstava dušnemu in gmotnemu blagru posameznih državljanov, prešinja vse kroge, nadvladati mora tedaj tudi v parlamentnem zastopu, kateri mora le odsev in izraz biti narodnemu mišljenju. Prestolni govor izvira iz istega prepričanja, vsled tega se po vsej pravici ozira na vse stroke javnega življenja.

Smoter prestolnega govora, katerega smo slišali te dni, pak ne obstoji v tem, da označuje čisto nova pota, da se v njem poudarjajo čisto novi nazori. Radi tega se marsikaj ni posebno naglašalo, kar mora itak že znano biti po činih sedanje vlade. Vladnega stališča nasproti državno-pravnim in jezikovnim vprašanjem ni trebalo z nova razkladati, dovolj, da je Nj. veličanstvo blagovolilo slovesno zatrjevati, da bode naloga njegove vlade, vsem deželam in narodom njegovim v isti meri varovati njih duševne in materialne koristi. Kratek odstavek

sicer, a kedo bode zanikal, da v njem tiči jedro naših narodnih in političnih teženj?!

Največ prostora zavzema v cesarski enunciaciji gospodarstveno pitanje. Duh naše dóbe razodeva se v odstavku, posvečenem socialni politiki. Skrbeti za nižje plasti prebivalstva, bremen olajšati prostemu delavcu, kmetu pomagati in na pomoč priskočiti hirajočemu obrtniku, to bode po cesarskih besedah jedna najplodunosnejših nalog novega parlamenta, in sigurno bode le v korist avstrijskim državljanom, ako poslanci, spolnujoči željo premilostnega vladarja, vsaj pri teh velevažnih vprašanjih složno postopajo in vzajemno. Kajti gospodarstvena bēda raztega se črez vse avstrijske pokrajine, nobenemu plemenu ne prizanaša, nobenih razložkov ne dela, skrajni čas tedaj, da vsaj v enakih zadevah potihnejo strankarska protivja ter da na njih mesto stopi — ozir na celoto in njene dejanske potrebe!

Soditi po tem odstavku prestolnega govora bode tedaj vlada državnemu zboru zopet predložila načrt zakona o zavarovanji delavcev proti boleznim in proti nezgodam, dalje načrt postave, s katero se uredijo razmere delavskih blagajnic. Obrtno zakonodavstvo razvijalo se bode po onej poti, katero je nastopila obrtna novela, gledé kmet-skih posestev pa se bode državnemu zboru izročilo posebno dedno pravo, da se tem načinom ohrani srednji kmetški stan. Da se prestolni govor ob enem ozira na javna občila, obetajoč, da bode vlada tudi tem potom sodelovala pri povzdigi domačega dela in domače obrtnosti, obradostiti mora zlasti nas Slovence, koji imamo baš v tej zadevi toliko opravičenih želj in terjatev. Tudi

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E Vacanovi predelavi pristo poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Blanche je prebledela kakor mrtvašk prt. Oči so jej bile čezmerno odprte; krčevito drhteč stala je nepremično pred njim. Bila je uničena! „Ali je to res?“ povpraša potem s zadušljivim glasom.

Lepi Fran zasiče: „Celó poštēni Rouvenat, ki se nikdar ne laže, ne bi se upal, vam tega zanikati.“ — „In moj oče, moj oče?“ hiti povpraševati deklica kakor iz sebe. „To je zopet druga reč! Gotovo ste slišali uže praviti o nekem človeku, ki je pred devetnajstimi leti bil ubit na deželni cesti, ne daleč od pristave seuillonske...“ — „Da, da, jaz se tega spominam!“ — „Morilec se je zval Jean Renaud.“ — „Jean Renaud“, po-navlja deklica liki jek. — „Tega Jeana Renauda so prijeli in obsodili k dožitnemu posilnemu delu; poslan je bil v Cayenne. In ako ni tam umrl, živi gotovo še danes.“

Nesrečna deklica je slutila najstrašniše. Brez sape povpraša dalje: „Nu in?“ — „Nu, ker uže

vse hočete vedeti, znajte: vi ste hči Jean Renaudova!“

Blanche zadušno zakriči ter se zgrudi onesveščena na tla.

Malopridnik jo je trenotek gledal z mrzlim, suhim očesom. „Ba!“ reče potem, glavo privzdignivši. „Umrla ne bode zaradi tega!“

In zmuzne se iz lope.

23.

Ko se Blanche zopet zavé, pogleda najprej začuden zmedeno okolo sebe. Kmalu pride jej vse v spomin. Bolestno zakriči, potem vstane, skrije si obraz v trepetajoče roke ter prične mlo jokati in stokati.

Kar je občutila revna deklica, bilo je grozno. Zdelo se ji je, da je ni več ter da se je zgrada njenega življenja nad njo podrla. Čutila se je zapuščeno, izgubljeno, zavrženo ter izpojeno iz hiše, v kateri je preživela vesela otroška leta!

Kakor proklestvo zvenelo je zmerom in zmerom v njenih ušesih: „Ti si hči Jean Renaudova, hči ubijalčeva, hči ujetnikova!“

„Tedaj nemam pravice več do svojega imena!“ zaplače. „Jaz sem je bila le ukrala; iz usmiljenja

so mi dajali hrano in stanovanje. Jaz kradem vse prijaznosti, s katerimi osipljavajo gospodičino Mellierovo. . . . O moj Bog, o moj Bog, srce mi poči!“

Dolgo je jokala; a potem je postala mirnejša. Vstane, otere si solze ter se povrne v hišo. Dekla, ugledavši jo, iznenadena zakriči: „Za Boga svetega, gospodičina, kako ste bleđi! Kaj se je vam pri-godilo?“ — „Nič,“ odgovori Blanche žalostno. „Nič.“

Stopi gor po stopnicah; hotela je iti v izbo Jacques Mellierovo. A na vratih se premisli. Hiti v svojo sobico. Tam ugleda šopek starega Mar-doche-a. Žalosten nasmehlja se ji poziblje po ustnih. „Vsi, vsi, celó stari prosjak me ima za drugo kakor sem!“

In njene misli so potovale daleč daleč preč, proti onemu otoku v južnem morji, kjer galejni kaznjenci trpijo. V duhu je gledala svojega očeta bledega, suhega, imejočega vdrte oči, mučenega po pekoči ga vesti, potrtega zaradi sramote, omahujočega pod težkimi verigami! Zdajci pade na kolena ter prosi Vsemogočnega, da se usmili nesrečnika. In molila je dolgo, dolgo! Solnce je bilo zatnilo. Udarila je ura sedem. Rouvenat se je

o naših carinskih razmerah govori cesarska izjava; naznanja vladno predlogo, katera bode predru- gačila carinske tarife v to svrhu, da se domača tr- žišča ohranijo naši obrti in našemu poljedelstvu. Dostavek, da si bode vlada prizadevala, pri trgo- vinskih pogodbah skrbeti za eksport naše monar- hije, ta dostavek meri očitno na to, da iz za- ščitnih carin ne nastanejo izrodki prohibitivne si- steme. Ni dvojiti, da bode jednako razmerje le koristilo našemu gmotnemu razvoju.

Samo po sebi se razume, da prestolui govor ni mogel in ni smel molčati o velevažnem poga- janju s prekolitvanskim sosedom, z ogersko državno polovico, zastran nove nagodbe. V tem oziru ape- luje na pravicoljubje in zmernost avstrijskega za- stopa, kateremu tudi priporoča, da nikdar ne po- zabi potrebne skrbi za državne finance. Dotični odstavek prestolnega govora sicer na drobno ne navaja posameznih sredstev, katera naj dovedejo avstrijsko monarhijo do zaželenega denarnega ravnotežja, ali uverjeni smemo biti, da bode ure- jenje našega davčnega ustroja in pravična ter enakomerna razdelitev državnih davčnih bremen vlado posebno brigalo, istotako ona stara nedo- statnost zanemarjene denarne valute in sredstva, zboljšati jo ter veljavo povzdigniti avstrijskim novcem.

Tudi o vnanji politiki nahaja se kratek od- stavek v cesarskem govoru. Pač je marsikdo pri- čakoval, da se bode avstrijski vladar kaj bolj na- tančno izustil o svetovnih vprašanjih, katera sedaj razburjajo politične kroge. To se sicer ni zgodilo, prestolni govor molči o zamotanih razmerah na balkanskem polotoku. Vzhodne Rumelije niti ne omenja, a vendar izrecno izjavlja tolažilno vest, da je razmerje naše k vnanjim oblastim skozi in skozi povoljno ter da so vse med seboj po polnem jedine v tem, da se prizadevajo, ohraniti mir, čegar potrebo mi vsi živo čutimo.

To tedaj je program, čegar izvršitev je Nj. Veličanstvo na srce pokladalo zbranim zastopnikom naše državne polovice. Iz cesarskih besed veje nam nasproti duh očetovske ljubezni, obsegajoče vse narode naše države. Bog daj, da ostane utis tega cesarskega razodetja, da vpliva na državno- zbornske obravnave ter jih dovede k zaželenemu cilju!

Dogodki v vzhodni Rumeliji.

„Pol. Corr.“ se brzojavlja z dne 26. t. m. iz Plovdiva: Knez Aleksander obiskal je danes glavno mošejo, kjer je sprejel odlične Mohamedance. Med dnevom obiskal je knez tudi druge cerkve.

Da se vsaka agitacija v Macedoniji zabrani, ukrenile so se stroge naredbe. Kdor zakrivi kako

bil vrnil. Prvo njegovo vprašanje je bilo po Blanche-i.

„Ona je v svoji sobi,“ reče dekla. — „Dobro je,“ opomni Rouvenat ter otide ogledavat v hleve.

V onem trenutku, ko so hoteli iti k večerji, kramoljal je z Mellierom v jedilnici. Dekla prinese juho na mizo.

„Ali gospodičine Blanche-e še ni dol?“ po- vpraša Rouvenat. — „Ne še.“ — „Tedaj jo pa pokličite!“

Dekla se požuri, da pokliče Blanche-o. A mlada deklica ni odgovorila njenemu pozivu. Tako se dekla vrne ter reče Rouvenatu: „Ne vem, če me je gospodičina slišala; ona mi ni odgovorila ničesar.“ — „Hočem sam iti po-njo.“

To rekši zapusti Rouvenat jedilnico. Ves dan mu je nekaj težilo srce, kakor huda slutnja.

V veliki jedilnici obedovali so posli, med njimi tudi lepi Fran.

Nek hlapec se obrne k svojemu sosedu ter mu zašepeče prav po tihoma v uho: „Le poglej Frana; kako čudno danes izgleda!“ — „Še mnogo bolj kovarsk je kakor sploh!“ odvrne drugi. — „Bled je zelo, kakor da bi ga pobelil!“ — „Meni se zdi, da je kaj zlega načinil!“

agitatorično dejanje, izroči se vojnemu sodišču. Vsem civilnim in vojaškim načelnikom poslala se je okrožnica, v kateri se jim posebno na srce po- laga, naj skrbijo za to, da se ohrani javni red, posebno pa, da se na mejah ne dogodijo kake provokacije.

Ruski listi vsi, izimši „Svet“, kateri se po- ganja za kneza Aleksandra, obsojajo postopanje bolgarskega kneza. Posebno odločno izrekajo se „Novosti“ proti knezu Aleksandru ter nečejo ve- deti o nikaki zvezi z Rusijo.

„Agence Havas“ poroča, da se je knez Bis- marck, ko ga je obiskal Said paša, izrazil se zelo nevoljno gledé vzhodnorumelijskih dogodkov; on je baje naročil poslaniku, naj sporoči sultanu, da bode Nemčija uporabila vsa mirna sredstva, da varuje sultanove pravice v vzhodni Rumeliji in Bolgariji.

„Times“ objavljajo „Spomenico o pogodbi san- stefanski in berlinski“, katero je sestavil v Kar- tumu pali general Gordon v marčiji 1880, a do zdaj še ni prišla v javnost. V tej spomenici se govori o razdelitvi in združitvi obei Bolgarij, za- torej bode gotovo zanimljivo, če podamo tu od- lomek iz one spomenice gledé obeh Bolgarij. Ge- neral Gordon pravi v spomenici:

„Z razdelitvijo obeh Bolgarij podalj- šali smo agonijo Turčije v Evropi, ne da bi jo bili poravnali. Mi smo zboljšali veliko zmoto Ru- sije z ruskega stališča, ustanoviti veliko državo Bolgarijo. Mi smo se pogodili, naj turške čete s sovražno Bolgarijo na severu in sovražno Rumelijo na jugu zasedejo Balkan. Prepuščam vojakom ali drugim razumnim možem preudarjati o tem važnem koraku. Mi smo zopet dali Rusiji ulogo kot varuhinji teh dežel nazaj, kateri ulogi se je s sanstefansko pogodbo odpovedala. Mi nismo iz- polnili želja Bolgarov ter pustili smo dežele v ne- mirnem položaji. Mi smo jih prisilili, naj se bolj zanašajo na Rusijo, nego na nas in na Francijo, in mi izgubili smo njih simpatije. In zakaj? Ne da se dvojiti, da se prej ali slej te dve državi zjedinite. Če sta Moldava in Valahija pariški kon- gres zasmehovali ter se združili, v tem, ko je kongres v Parizu zboroval, bi Bolgarija morala dolgo čakati in se obotavljati, združiti se z Ru- melijo, ker Evropa tega ne želi? Zaradi tega je združitev teh dveh držav gotova; samo obžalovati treba, da bode ta združitev dala Rusiji chanco, katero potrebuje, namreč da zopet posreduje; in dasi, če se združitev izvrši, bode Rusija, kakor mislim, to združitev obžalovala, vendar bode vedno Rusija ona država, na katero se bodo ozirali, do- kler se združitev popolnem ne dovrši.“

V tem je stopil Rouvenat iz sobe mlade de- kllice. Sedela je pri oknu ter glava jej je bila nagnena k prsim.

„Blanche!“ milo zakliče starček. Zdelo se je, da se je prebudila iz sna, zakaj naglo skoči po konci.

Rouvenat ugleda zdaj blede njeno lice, bele njene ustnice, rudeče oči ter zmedene, na pol razpuščene vlasé.

Blagi mož se hudo preplaši. Skoči do nje ter jo objame. Ona se k njemu pritisne ter njena glavica se spusti na prsa starega moža. Pri tem začne Blanche milo ihteti.

„Za Boga svetega!“ zaječi on; „odkod li ta velika žalost? Kaj ti je? Kaj so ti storili?“

Deklica se vzravna, položi roki na Rouve- natovi rami ter ga povpraša, gledajoč mu srpo v oči: „Ali si res moj boter?“ — „Čemu vprašaš tako čudno?“ déje on tožno iznenaden. — „Ker več ne vem, kaj bi verjela, in kaj ne; ker o vsem dvomim, o vsem! Odgovori mi, odgovori mi; si li ti moj boter?“ — „Da, jaz sem tvoj boter, jaz sem ti dal ime Blanche. Roko držeč na tvojem čelu, obljubil sem bil pred Bogom in duhovnikom, ki te je krstil, da te bom vsekdar ljubil ter ču-

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

VIII. Gosp. zbornični svetnik Vaso Petričič naznanja, da so bili uzorci neke določene teže prej colnine prosti, nekaj časa sem pa niso več. Naznanila o došlih uzorcih dostavlja pošta napisancem, uzorce pa izroča colnemu uradu v colno opravo, kamor morajo dotični po-nje. Ker se za tako ravnanje potrafi mnogo časa, izrekli so agenti željo, naj bi se glede colne oprave uzorcev ravnalo tako kakor po nekaterih drugih mestih. V teh mestih se opravljajo po pošti došli uzorci v uradnih urah po colnih uradnikih in potem jih dostavlja napisancem pošta, ki pobira tudi colnino.

Po mnenji govornika bi se to dalo doseči brez veliko težav, tedaj predlaga: Zbornica naj se obrne o tej zadevi do vis. c. kr. trgovinskega ministerstva s prošnjo, da bi v sporazumljenji z vis. c. kr. mi- nisterstvom za finance blagovolilo za colno opravo uzorcev dovoliti one olajšave, kakeršne imajo ne- katera druga mesta.

Gosp. zbornični svetnik Ivan Perdan pod- pira predlog, ki je bil potem vzprejet.

IX. Gosp. zbornični svetnik Maks Krenner poroča, da se od meseca julija t. l. sem naznanila cesarjevič Rudolfove železnice dostavljajo strankam z nakrižnim zavitkom po pošti. Vsled tega za- kasnjuje se dostavljanje naznanil v Ljubljani naj- manje za pol dne, na deželi za pol dne, včasih pa tudi za cel dan; nasledek tega je, da trgovci mnogokrat blago prepozno sprejemajo in škodo trpijo. Ravnateljstvo državni železnic si prizadeva, da kolikor mogoče ustreza željam udeležencev in da pospešuje trgovinske koristi, govornik predlaga torej: Zbornica naj se obrne do vodstva državnih železnic, naj bi blagovolilo ukreniti, da bi se do- stavljala naznanila strankam zopet na prejšnji način.

Predlog se vzprejme.

X. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein pred- laga to-le: Zbornica naj poprosi vis. c. kr. deželno vlado, naj politična oblastva pripravi na to, da bodo zahtevala zadrugovanje.

Gosp. c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky opomni, da je vlada uže pred 14 dnevi vnovič priganjala zadrugovanje.

Pri glasovanji se predlog vzprejme.

XI. Gosp. zbornični svetnik Alojzij Jenko opomni, da je zadruga pekov pravila uže pred več časa predložila, ne da bi bila dosedaj še rešena.

Gosp. dež. komisar c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky pravi, da se bode dotična rešitev v kratkem dostavila.

(Konec prihodnjič.)

val.“ — „Dobro, jaz ti verjamem! A zdaj, zdaj povej mi ime mojega očeta!“

Če bi bila strela udarila pred Rouvenatom, ne bi ga bila tako prestrašila, kakor to vprašanje. Stopinjo se umakne nazaj, kakor da je pijan!

„Vidiš, vidiš!“ zakriči deklica. „Ti si ne upaš izgovoriti tega imena, zakaj to ime te straši, obuja ti grozo!“ — „Kar me plaši, Blanche, in kar mi obuja grozo, to je, da te vi- dim tako nemirno ter mi daješ taka vprašanja.“ — „A zakaj mi ne odgovarjaš na-nja?“ — „Ti si hči mojega gospodarja, ti si hči Jacques Mel- lierova!“

Deklica zmaje z glavo.

„Danes zjutraj sem si to mislila“, déje. „Pa stvar ni resnična, nego lažnjiva!“ — „Nesrečni otrok!“ vikne Rouvenat. „Koga si li videla; s kom govorila?“ — „Kaj li je na tem, da sem le res- nico izvedela!“ — „Ne, ne, ni mogoče, da ti je kdo povedal...“ — „Kaj li? Da sem hči kaznjen- čeva, hči Jean Renaudova, hči ubijalčeva?“

Rouvenat omahne na stol; bil je uničen! Blanche poklekne pred njega, prime ga za roke, koje obsipljuje s poljubi.

„Nemam nobenega več na svetu, kakor tebe!“ reče deklica ganena. — „Nehvaležni otrok; in

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj imeli sta obe zbornici **državnega zbora** sejo. Seja gospodske zbornice pričela se je ob 12. uri. Novi članovi so prisegli; potem je stavil kardinal dr. Ganglbauer, naj se na Najvišji prestolni govor odgovori z najponižnejšo adresom ter se v njej izrazijo občutki, katere je napravil Najvišji prestolni govor. Za sestavo te adrese izvolilo se je 21 članov. — Poslanska zbornica otvorila se je ob 11. uri. Poslanec Rappaport naznanil je, da odloži svoj mandat. Vložilo se je proti volitvam več protestov.

Kdo bode **predsednik državnega zbora**, se še vedno nič gotovega ve vé. Iz Levova se poroča, da so se poljski klub in druge frakcije desnice odločno izrekle, naj bi se zopet izvolil predsednikom dr. Smolka.

„Budapester Corr.“ poroča, da bode **avstro-ogerska** monarhija v kratkem pozitivne predloge glede dogodkov v vzhodni Rumeliji predložila onim vlastem, katere so podpisale berolinsko pogodbo. Če je to istina, je pač jasno, da je trditev nekaterih listov neutemeljena, trditev namreč, da so vzhodno-rumelijski dogodki posledica kromeriškega shoda.

Tuje dežele.

„Osservatore Romano“ poroča iz Rima z velikim zadovoljstvom znano vest, da sta se Španija in Nemčija zjedini, da sprejmeta gledé Karolin-skih otokov posredovanje papežev. List vidi v tem dogodku prijetno znamenje, da se je pričelo spoštovati papeštvo.

V nedeljo bil je na Dunaji **rumunski** ministrijski predsednik Bratiano. Razgovarjal se je delj časa z državnim finančnim ministrom in z ministrom za vnanje zadeve. Predmet razgovoru bili so gotovo vzhodnorumelijski dogodki.

Vzhodnorumelijsko vprašanje je vedno tako zamotano, da se niti približno ne more uganiti, kako se bode rešilo. Zdaj je gotovo le, da vlasti berolinskega shoda niso prej nič vedele, kaj se pripravlja tam doli na jugu. Sicer se niti Nemčija niti Avstrija še nista na nobeno stran izrekli gledé Vzhodne Rumelije, pač pa se je oficijozno že ope-tovano zatrjevalo iz Petrograda, da Rusija ne odobrava postopanje bolgarskega kneza in to svoje mnenje potrdila je s tem, da je svojim častnikom prepovedala podpirati Bolgare. — Vzhodnorumelijsko gibanje pa vpliva tudi na druge balkanske države. Do zdaj sicer ni še niti iz Srbije, Macedonije, Rumunije in Grške posebnih važnih vesti, vendar se povsodi že pridno brusi orožje in skrbno se zbirajo vojaki. — Ali se bode vsa zadeva rešila brez krviprolitja ali pa z vojsko, se zdaj še ne more

Jacques Mellier? — „On ni moj oče; ti, ti si moj boter.“ — „Oba te ljubiva enako iskreno. Njemu, kakor meni, tolažba si in nádeja.“

Proseč in solze roneč nadaljuje Blanche: „Jaz bi rada znala zgodovino nesrečnega svojega očeta. Ti mi jo poveš; kaj ne?“

Rouvenat se zgane. V spomin mu pride obluba, ki jo je storil bil obsojencu v ječi.

„Da, vse ti bom povedal, saj sem to prisegel!“ — „Pa kedaj?“ — „Onega dné, ko bodeš dvajset let stara.“

Blanche nagne zopet glavo ter zopet udari v jok.

„O malopridnik! malopridnik!“ zamrmra Rouvenat zamolklo tja pred se.

Blanche povzdigne mile svoje oči k starčku. „O, ne imenuj ga tako pred mano“, zašepeče deklica v nepopisnej bolesti. „On je vendar oče moj! Bodi si njegov pregrešek še večji, on se mora zanj pokoriti in jaz hočem vsak dan ljubega Boga prositi, da mu odpusti!“

Slišavši Rouvenat te besede, milo se razjoče. Deklico prime za glavo, skloni se k njej ter jo poljubi na čelo. „Blanche!“ zakliče potem, „Blanche, ti si me čula, da sem izgovoril besedo „malopridnik“, in mislila si, da ta beseda velja tvojemu

določiti, vendar večina listov izreka nadejo, da se reši mirnim putem, saj najnovejše poročilo francoskega lista „Havas“ trdi, da so vse vlasti sprejele predlog Rusije, naj se snide v Carigradu konferenca, katera se ima baviti z rešitvijo rumelijskega vprašanja.

Evropske vlasti so se zjedini, da se vzhodno-rumelijsko vprašanje reši pri konferenci, katera se ima sniti v Carigradu. Tako je potrjena nadeja, da se vsa zadeva reši brez krviprolitja ter da se ohrani popolen mir. Sicer se niso izrekle vse vlasti, da so zadovoljne s tako konferenco, a kakor se poroča iz Carigrada, pričakovati se sme z gotovostjo nje shod. K tej konferenci je vlasti napotila baje okrožnica Turčije, katera je prosila posredovanja evropskih vlasti, da pripravijo kneza Aleksandra do tega, naj prizna turške pravice ter spoštuje berolinsko pogodbo.

S Kreti se je že poročalo, da se pripravlja na to, da se proglasi za nezavisno deželo. Najnovejše vesti zatrjujejo, da je po vsej Kreti že razširjena vstaja ter da narod glasno zahteva nezavisnost. Če se ta vest obistini, imel bode „bolni mož“ v Carigradu jednega nasprotnika več. Turčija si sama pač ne bode mogla pomagati iz zadrege; če jej ne pridejo na pomoč evropske vlasti, odtrgal se jej bode kos za kosom in slednjič ostala jej bode le prosta pot v Azijo.

Razne vesti.

— (Originalna eksekucija.) Črevljari začeli so novejši čas svojim dolžnikom nasproti kaj energično postopati. Znano je, da imajo črevljari v Beču posebno črno knjigo, v katero zapisujejo imena počasnih plačevalcev. Še bolj odločno pa postopajo črevljari v Pragi, kakor kaže naslednji slučaj. Nek ondoten črevljar sreča pred kratkim svojega dolžnika na ulici, stopi k njemu, ter ga opomni, da bi bilo čas plačati črevlje, ki mu jih je naredil in katere je ravno imel na nogah. Tirjani pa se je tako delal, kakor bi se ta spomin ne tikal njega in jo je hotel dalje popihati. A črevljar objame svojega dolžnika čez pas in ga ne ravno posebno mehko posadi na kamenje, potem pa mu izuje škornje. Eksekvirani se je nekoliko branil, a zaman, sedel je kmalu bos na tleh, okrog njega pa se je smijalo veliko število radovednih gledalcev, ki so se bili polagoma zbrali na mestu. V kako neprijetnem položaji je bil mladi gospodič, si lahko vsakdo misli. Stekel je v samih nogovicah proti svojemu domu, vzbujajoč povsod pozornost ljudij, ki si pač niso mogli prav razlagati, kako da drugače elegantno oblečeni gospod leti bosopet po kamenju. A tudi energičnemu črevljarskemu mojstru prinesla je ta stvar sitnosti. Pristopil je bil namreč k njemu rednik ter ga s črevlji vred odvel na komisarijat. Če je bosopetega marsikdo imel za norca, je pa tudi mnogokateri mislil si o črevljariji,

očetu! Ah, ne verjemi tega, ne verjemi tega! ... Mislil sem na malopridnega licemernika, ki se je poln zavisti in sovraštva hotel maščevati nad mano s tem, da se je mekužno tebe lotil. ... Ni treba, da mi poveš njegovega imena, dobro je znam. ... Pa dobil bo tudi skorajšnje plačilo za svoje delo. Malopridnik le-ta naj s svojo navzočnostjo ne kuži dalje zraka, ki ga ti dihaš! O, uže davno sem se bal, da ti znade biti kedaj njegova družba opasna.“

On vstane; oči so se mu tožno svetile. Stopi proti vratom.

Blanche hiti za njim. „Imam te še nekaj vprašati,“ dé. — „Dobro, vprašaj, jaz poslušam.“ — „Povedal si mi, da se je moja mati zvala Genevieve.“ — „To je res.“ — „In, da je umrla.“ — „Da, umrla je nekaj ur po tvojem porodu.“ — „Ali je živela daleč od tukaj?“ — „Ne; v Civryu.“ — „Torej je pokopana na tamošnjem pokopališču?“ — „Da.“ — „Hvala. To sem hotela vedeti.“ — „A zakaj?“ — „Tako! Tedaj ti ne umeš, da hočem moliti na grobu svoje matere za svojega očeta?“ — „O!“ zamrmra Rouvenat. „Da bi si upal, vse jej dopovedati! ... Pa ne, ne, pozneje, kadar bode imela 20 let, kakor sem obljubil.“

(Dalje prihodnjič.)

ki je moral s črevlji v roki po ulicah hoditi z rednikom, da je tat. Kake posledice je ta zadeva potem pred oblastnijo imela, ni znano.

— (Mladi ženin.) Umirovljeni uradni sluga Andrej Galambovski, jeden onih mož zeló redkih veterarov, ki so se zoper Napoleona bojevali pri Lipskem, se je 16. t. m. šest in devetdeset let star poročil z neko petdesetletno udovo.

— (Preganjanje kristijanov.) V novejšem času poroča se pogostoma o preganjanji kristijanov na Kitajskem. Ravno zopet beremo, da je bilo umorjenih deset tisoč kristijanov, med njimi tristo francoskih nun. Francoski general Courcy, ki stoji na kitajski meji, je izjavil, da ni dovelj močan, da bi prihitel kristijanom na pomoč.

Domače stvari.

— (Iz mestnega odbora ljubljanskega.) Iz zanesljivega vira se nam poroča, da je gosp. Fran Žužek, c. kr. inženir, odpovedal se odborništvu v mestnem zastopu ljubljanskem, in to baje iz službenih ozirov.

— (Poddružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“) V nedeljo dopoldne sešlo se je v ljubljanski čitalnici več rodoljubov, da ustanove prvo podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Volil se je odbor in izvoljeni so bili gosp. notar Ivan Gogola predsednikom, gosp. Luka Robič blagajnikom, gosp. Lah tajnikom in gosp. A. Praprotnik predsednikovim namestnikom, gosp. dr. Požar zapisničarjem in gosp. dr. Staré blagajnikovim namestnikom. Pristopilo je uže v nedeljo precejšnje število članov. Kot pokrovitelji s 100 gold. so pristopili gospodje Luka Svetec, dr. J. Vošnjak, Ivan Murnik, Toma Zupan in Ivan Gogola. Ustanovnikov, kateri plačajo jedenkrat za vselej najmenj 10 gold., šteje podružnica uže 12, letnikov 30 in dva podpornika. Gotovo pa bode število članov naglo naraščalo.

— (Spremembe pri učiteljstvu na Kranjskem.) Začasni učitelji na jednorazredni ljudski šoli v Dupljah, Trsteniku in Selcah, gospodje Avgust Arselin, Ivan Kalan in Mihael Brganč, imenovani so stalnimi učitelji na dozdanjih mestih; začasne učiteljice gospodičine Ana Smidinger v Št. Jarneji, Franciška Jugovič v Kranji in Franciška Schmittik v Bohinjski Bistrici imenovane so stalnimi učiteljicami na dozdanjih mestih; drugo učiteljsko mesto na dvorazredni dekliški šoli v Kranji dobila je stalno gospodičina Klotilda Wolf, dozdej začasna učiteljica v Ribnici.

— (Vojaška godba) svirala bode ob ugodnem vremenu jutri popoldne ob polu 5. uri v „Zvezdi“.

— (Vihar.) Od vseh strani se nam poroča, da je vihar, kateri je divjal včeraj v jutro, napravil mnogo škode. Po ljubljanskih drevoredih polomil je več dreves. Na Poljanah odnesel je pri tovarni za užigalice gosp. Gustava Czapa na založišči leseno streho. Z mnogih streh pometal je skoro vso opeko. V ljubljanski okolici podrl je več kozolcev, odkril strehe ter polomil mnogo sadnega drevja.

— (Nevihita) S Trebiža se poroča: V slednjih 48 urah bila je tu grozna nevihta, osebito pa v vasi Rabl, ležeči na vznožji Predela. Tam se stekajoči hudourniki znašali so od vseh strani vkup kamenje in zemljo ter pretili po polnem zasuti vas. Moštvo 27ega lovskega batalijona odšlo je tu na pomoč v Rabl. Cesta čez Predel in v Trebiž je zasuta.

— (Iz deželne blaznice) na Studenci ušel je predvčeranjim blazni Anton Repe iz Bleda. Repe nosi belo blazniško obleko. Kam se je podal ubegli, se ne vé.

— (Neuadna smrt.) Z Rakeka se poroča: Minolo soboto dvignili so tu pri vlaku št. 100 iz železniškega voza tretjega razreda neznanega popotnika umirajočega; čez nekaj minut izdihnil je dušo. Zdravniško preiskavanje je pokazalo, da je umrl naravne smrti.

— (Podelitev razpisanih daril) Kakor znano, razpisalo je „Čebelarstvo in sadjarsko društvo za Kranjsko“ na Jesenicah več daril onim, kateri letošnje leto pokončajo največ hroščev. Slednja številka „Slov. čebelarja in sadjereja“ objavlja imena obdarovancev; darila so bila priznana: Kumarju Lovrencu iz

Škofje Loke 2 cekina; Benedičiču Petru iz Črngroba 1 cekin; Štajarju Francetu iz Pušala 2 gld.; Vrlju Antonu iz Cerknice 2 gld.; Klavdarjevi Karolini iz Cerknice 2 gld.; Mršniku Ludoviku iz Smerij 2 gld.; Hitiju Ignaciju iz Velikih Poljan 2 gld.; Mesecu Petru iz Črngroba 1 gld.; Višnarju Rihardu iz Save 1 gld.; Jugovicu Francu iz Virmaš 1 gld. Vsem imenovanim se bo pošiljal brezplačno celi letnik „Slovenskega čebelarja in sadjereja“, ter tudi sledečim učencem, kateri so tudi prav marljivo hrošče nabirali in pokončevali: Dolinarju Petru iz Starega Dvora, Kandižu Francu iz Loke, Volčijaku Jakobu iz Virmaš, Gaberju Andreju iz Trnja, Severju Jožefu iz Loke, Svoljšaku Francu iz Loke, Isteniču Janezu iz Cerknice, Gorše Ceciliji iz Cerknice, Štruklju Antonu iz Dolenje Vasi, Zaveršnik Antoniji iz Cerknice, Škrlu Jožefu iz Cerknice, Svelc Rezi iz Dolenje Vasi, Wolgemutu Petru iz Greuz, Pokornu Jožefu iz Stare Loke, Kajzarju Tomažu iz Virmaš, Frankotu Jožefu iz Loke, Peterlin Josipu iz Velikih Poljan, Peterlin Štefanu iz Velikih Poljan, Novaku Antonu iz Velikih Poljan, Skrajnerju Janezu iz Velikih Poljan, Žilindri Matevžu iz Velikih Poljan, Maroltu Josipu iz Velikih Poljan, Hitiju Alojziju iz Velikih Poljan, Kobentar Ratiji iz Hrušice, Ziherlu Jožefu od Sv. Duha, Muleju Josipu iz Hlebec, Vovku Francu iz Hraša, Vovku Francetu iz Hlebec, Vovk Mariji iz Hlebec.

— (Gibanje ljudstva na Kranjskem v drugem četrtletju 1885.) V celi kronovini kranjski bilo je v tem času 818 porok. Otroci rojenih bilo je 4510, in sicer 2344 moškega in 2166 ženskega spola; med temi-le 4135 zakonskih in 375 nezakonskih. Umrlo je v številu 10 samoumorov 3061 oseb, in sicer 1594 moških in 1467 ženskih; med temi doslo jih je 10 dovedeseto leto. Porojenih bilo je torej v tem četrtletju 1449 več nego jih je umrlo, kar znači pomnoženje prebivalstva za 1,478%, in zopet bilo je porojenih 178 moških več nego ženskih, dočim jih je na drugi strani 127 več umrlo. V ljubljanskem mestu samem bilo je v opominanem času 35 porok; rojencev bilo je 208, in sicer 101 moških in 107 ženskih; med temi zopet 140 zakonskih in 68 postranskih. Umrlo je 261 oseb in tudi tu bila je Parca strankarska. Kajti med tem, ko je prestrigla 138 možakom nit zemeljskega življenja, usmilila se je le 123 oseb lastnega spola.

— (Duhovenske spremembe v krški škofiji.) Za župnika na Muto pride gosp. Fischner, do zdaj provizor v Št. Danielu na Krki. — Gospod Fran Kindlmann, kaplan pri sv. Hemi, pride za provizorja v Nemški Grebinj. — Gosp. Matija Mosser, kaplan v Nemški Kapli, je prestavljen k sv. Hemi. — Duhovno službo sta nastopila gg. Jožef Scheiner kot kaplan v Nemški Kapli in Dominik Ritzinger kot kaplan v Lipi nad Sachsenburgom.

— (Rudolfovo.) Na večer 4. oktobra t. l. priredila dolenjsko pevsko društvo in Čitalnica združeno zabavo s petjem in plesom. K tej se uljudno vabijo vsi p. n. udje. Začetek točno o 8. uri.

— (Posojilnica v Mariboru) je doposlala 100 gld. „družbi sv. Cirila in Metoda.“ Sprejeta je vsled pravil torej kot pokroviteljica.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Inomost, 29. septembra. Južno-železniška proga Salurn-Neumarkt vsled povodnji razdejana; državna cesta poplavljen; promet pretrgan. Adiža (Etsch) je na mnogih krajih izstopila. Promet moten.

Bukarešt, 29. septembra. Da se odvrne sumnja vsake agitacije se letos ne vršijo jesenske vojaške vaje. Kralj si bode ogledal samo garnizije.

Dunaj, 28. septembra. (Iz poslanske zbornice.) Vlada predložila je zakon o naboru vojaških novincev za 1886. leto. — Dr. Rappaport odložil je mandat. — Novodošli poslanci storijo obljubo; na to se izvrši žrebanje devet oddelkov.

Monakovo, 28. septembra. Ruski minister Giers podá se v Friedrichsruhe.

London, 28. septembra. Velevlasti priporočile so Grški na predlog Francije, naj se bolj mirno

zadrži. Jednak svet dal se bode tudi drugim vladam na Balkanskem poluotoku.

Bukarešt, 28. septembra. Rumunska vlada je zapovedala, naj se vojaške čete ob Dobruči pomnože.

Bukarešt, 28. septembra. Skupna vojna moč Bolgarov na meji znaša 18000 mož; prostovoljcev se je oglasilo okolo 10000 mož; v Slivnu jih je 8000.

Belgrad, 28. septembra. Bolgarski vojaki, štirje batalijoni, zaseli so srbsko mejo pri Rajkov-Suvatu do Babinega Nosu v okraji Knezovac.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 29. septembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82 15
„ „ „ srebren	82 60
Zlata renta	109 45
5% avstr. renta	98 85
Delnice narodne banke	863 —
Kreditne delnice	282 75
London 10 lir sterling	125 50
20 frankovec	9 95
Cekini c. kr.	5 94
100 drž. mark	61 75

Uradni glasnik

z dne 29. septembra.

Dražbe: V Postojni posestvo Jos. Spetiča iz Noverk (280 gld.) dne 20. oktobra. — V Ljubljani polovica Götzlovi zapuščini pripadajočega zemljišča (2550 gld.) dne 26. oktobra; — posestvo Martina Glavana iz Verbljen (3463 gld.) dne 21. oktobra; — njiva Bošt. Selana z Viča (200 gld.) dne 14. oktobra; — užitna in posestna pravica do parcele št. 186 v Tomišlji Petra Modica iz Lipe (160 goldinarjev) dne 10. oktobra. — V Postojni zemljišče Fr. Fajdige iz Postojne (365 gld.) dne 2. oktobra, 2. novembra in 2. decembra. — Na Vrhniki posestvo Matevža Dolenca iz Rakitne (2952 gld.) dne 3. oktobra. — V Zatičini posestvo Ant. Mikliča iz Brega (310 gld.) dne 8. oktobra, 5. novembra in 3. decembra.

Izbrisane firme: Pri c. kr. dež. kot trgovski sodišči dne 14. septembra t. l. firma „Gius. Ballis“ na Vrhniki.

Tujci.

Dne 27. septembra.

Pri **Maltet:** Breindl, redarstveni nadzornik, s soprogo, in Klingler, potov., z Dunaja. — Kolkhoff, trgovec, iz Remscheid. — Oblak, inženir, iz Gradca. — Meuz iz Trsta. — Rabitra iz Beljaka.

Pri **Slonu:** Schreker in Pollak, trgovca, z Dunaja. — Dr. Maruschitz, fuž. zdravnik, iz Pliherka. — Ernst, pevka, z materjo, iz Gradca. — Bruškovič, trgovčeva soproga, iz Kurčole.

Pri **Bavarskem dvoru:** Wokač, c. kr. šikovnik, s soprogo, iz Zadra. — Černiv, krojač, in Schenk, z Jezera. — Strel, učitelj, iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru:** Möstl, profesor, z Gorice.

Pri **Avstr. carji:** Kleinlercher, potov., iz Lienca. — Zupan iz Logatca.

Pri **Virantu:** Montanelli, magistratni tajnik, s soprogo, iz Trsta. — Merhar, posestnik, iz Dol. Vasi. — Tomšič, posestnik, iz Trebnjega.

Umrli so:

Dne 27. septembra. Marta Blumauer, jermenarjeva hči, 2 mes., Stari trg št. 8, slabost.

Dne 28. septembra. Marija Ravnahrib, delavčeva hči, 13 mes., Tesarčke ulice št. 3, davica. — Antonija Polak, hči pekovskega pomočnika, Poljanska cesta št. 18, kron. črevesni katár. — Katarina Dolenc, hišnica, 77 let, Cerkvene ulice št. 7, plućnica.

V civilni bolnici:

Dne 26. septembra. Jarnej Ulčar, gostač, 33 let, kron. jetika. — Anton Fajdiga, kleparski pomočnik, 26 l., vsled telesne poškodbe.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. septbr.	7. zjutraj	725.59	18.0	jzpd.sl.	obl.	26.00 dež
	2. pop.	726.09	18.2	vzh. sl.	»	
	9. zvečer	725.49	16.8	jzpd. sl.	dež	

Prvo berilo in slovnica

za slovenske ljudske šole

sestavila
Razinger in Žumer,

založila (148)

Kleinmayr & Bamberg,

pripuščeno je od vis. c. kr. naučnega ministerstva, da se uvede v učilnice ter se bode pričelo razpošiljati še sredi meseca oktobra t. l.

Moje takó priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborno priznано

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravjšo kožo ugaajočo umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino rdečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pristno iz tovarne (49) 20—17

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg šte. 8.

V našem založništvu je izišel na svetlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavóda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankovcih	
za 4 dni odpovedbe	3 1/4 od sto
» 8 »	3 1/2 » »
» 30 »	3 3/4 » »

v Napoleondorih	
30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna	3 1/4 » »
6 »	3 1/2 » »

Oddelek za giro

v bankovcih 2 1/2 proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arád, Gradec, Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez troškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posojila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru;

proti dovoljenemu kreditu v Londonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece;

na vrednostne papirje (efekte) 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld.,

za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—23

V Trstu dne 1. oktobra 1883.

Za prihodnje leto 1886.

V zalogi

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

je izšla:

Slovenska

Pratika

za navadno leto 1886.

Cena eni Pratik 13 kr. — Razpečevalcem dajemo našo Pratikó jako cenejšo.